

[Langkilde.]

aviserne. Jeg synes, det i og for sig er en lidt primitiv form for agitation, hr. Ivar Nørgaard her har kastet sig ud i, for han ved meget vel gennem sit arbejde i kommissionen, at der gennem organisationernes forhandlinger er sket en afvejning i det indbyrdes vægtforhold mellem de forskellige tjenestemandsgupper, det er et problem, som regeringen ikke har blandet sig i. Jeg synes, det er en lidt primitiv agitation at føre selv på en 1. maj, hvor jeg er klar over, at der stilles særlige krav til at „give den hele armen“. Det er alligevel en voldsom forandring på relativ kort tid hos en mand, der som minister var en interesseret og sagkyndig og ivrig medarbejder om dette vanskelige problem, og som nu pludselig agiterer under en lidt primitiv form. Men det er måske 500 året for Machiavellis fødsel, hr. Ivar Nørgaard fejrer på denne lidt opsigtsvækkende måde.

Jeg vil gerne føje til om folkeskole og folkekirke, som ved de foreliggende lovforslag nu også inddrages under det almindelige statstjenestemandssystem, at jeg synes det er overordentlig heldigt og ønskeligt, at vi nu får denne sammenføjning; men jeg har for så vidt ikke særlige bemærkninger til de lovforslag, som derom er fremsat.

Jeg kan se, at man for folkekirken har et særligt system, for så vidt angår København og Frederiksberg, på det rent styrelsesmæssige område. Jeg vil gerne spørge kirkeministeren: er forholdet ikke det, at disse problemer direkte styres fra kirkeministeriet, altså fra departementet, i modsætning til den øvrige del af landet, hvor det er tilsynsmyndighederne, der klarer dem? Hvis denne opfattelse er rigtig, vil jeg tilføje: er det rigtigt fortsat at lade departementet varetage den direkte administration på dette område — det er jo ikke nogen departemental opgave?

Om pensionsreglerne har jeg ikke mange ord. Vi mener, at det system, der nu er opbygget her, er et fornuftigt og godt system. Jeg tror, det peger videre ud mod nydannelser på hele pensionsområdet, og vi kan tiltræde, at reglerne udformes på den måde.

Jeg skal ikke sige noget videre om indplaceringerne. Det er ganske klart, at når

man har skullet tage stilling til placering af så mange tjenestemænd, som der her er tale om, er det uundgåeligt, at der kan være problemer, at man kan have ramt fejl på enkelte områder. Jeg har da også selv nogen fornemmelse af, at der visse steder måske er ramt ved siden af, og hvis det er tilfældet, må vi selvfølgelig se på det. At folketinget i den henseende i princippet er frit stillet, kan der vel ikke være tvivl om. Det er vel også naturligt, at denne vurdering sker i folketingsudvalget snarere end på det stadium, da tjenestemandskommissionen som helhed skulle tage stilling til disse problemer.

Må jeg med hensyn til differentieringen i øvrigt lige tilføje den bemærkning, at hr. Ivar Nørgaard var inde på spørgsmålet om centraladministrationens højeste stillinger og den mangel på differentiering, som forslaget skulle være udtryk for. Jeg går ud fra, at den højtærede lønnings- og pensionsminister svarer på dette. Men man må vel nok i denne henseende erindre sig — og det tror jeg ikke, hr. Ivar Nørgaard vil bestride — at der ikke fra hans ministertid forelå noget materiale, som kunne danne grundlag for den også for os ønskelige differentiering på dette felt. Der har ikke foreligget noget materiale, som virkelig dannede udgangspunkt for at gennemføre den øgede differentiering, som vi erkender er meget påkrævet. Det må vi altså arbejde med i fremtiden, og jeg tror også, vi vil kunne nå væsentlige resultater på dette felt. Jeg mener, at placeringerne er sådan, at der er gode muligheder for at skabe en øget differentiering her.

Jeg vil gerne sige, at jeg finder, at de gennemførelsesregler, som nu er aftalt mellem ministeren og centralorganisationerne, er overordentlig rimelige, gunstige og fra folketingets side helt ubetænkelige, og jeg vil gerne takke ministeren, fordi han i enighed med centralorganisationerne har gennemført disse regler, som jeg synes giver tjenestemændene en rimelig placering, samtidig med at man sikrer, at lønfremgangen ikke bliver af så stor en karakter, at der skabes grundlag for en indkomst-eksplosion på dette område i alt fald.

Jeg skal anbefale lovforslagene til velvillig behandling i udvalget. Vi kan tiltræde deres principper, og vi finder, at de er